

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۶۸۱۶۹ مورخ ۱۳۸۲/۹/۲۴ و پیرو نامه شماره ۸۲/۳۰/۶۱۱۶ مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۴؛

لایحه ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی

مصوب جلسه مورخ هجدهم آذرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی در جلسات شورای نگهبان مطرح شد که نظر شورا بشرح زیر اعلام می گردد:

- ۱_ اصل ۲۹ قانون اساسی بیمه شدن را حق همگانی عموم افراد قرار داده است و چون تبصره (۲) ماده (۳) حکم به الزام همه اقشار نموده است، نسبت به مواردی که در قبال بیمه ملزم به پرداخت وجه می شوند و احیاناً توان پرداخت ندارند مغایر اصل مذکور شناخته شد.
- ۲_ چگونگی جلب مشارکت مردم در تأمین منابع مالی موضوع بند (هـ) ماده (۶)، اتخاذ سیاستهای بارانه ای موضوع ماده (۱۰) و بند (ط) ماده (۱۶)، سیاستگذاری و تدوین راهبردهای اساسی نظام جامع تأمین اجتماعی موضوع بند (ج) ماده (۱۶) و تهیه و تدوین تعاریف اصطلاحات و ... موضوع بند (س) ماده (۱۶) چون نیاز به تقنین دارد مغایر اصل ۸۵ قانون اساسی شناخته شد.
- ۳_ تعیین ضوابط کلی بنحو مذکور در بند (هـ) ماده (۱۵) و همچنین تصویب تعاریف، اصطلاحات و استانداردهای موضوع بند (س) ماده (۱۶) به عهده شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی گذاشته شده است، واگذاری این امور به غیر هیأت وزیران مغایر اصل ۱۳۸ قانون اساسی شناخته شد.
- ۴_ بند (۱۰) ماده (۷) به این دلیل که در اینگونه موارد اصل بر عدم جواز تصرف است مگر با اذن مقام معظم رهبری، نه بر جواز تصرف مگر با منع معظم له، مغایر شرع و اصل ۵۷ قانون اساسی شناخته شد، با تبدیل این جمله به « با اذن مقام معظم رهبری » رفع اشکال خواهد شد.
- ۵_ در ماده (۸) « شوراها و مجامع ذی ربط » مشخص شوند تا اظهار نظر بعمل آید.
- ۶_ از آنجا که « سیاستهای کلان رفاه و تأمین اجتماعی » در بند (ج) ماده (۱۵) از سیاستهای کلی نظام است تعیین آن توسط مقام یا مرجعی غیر از مقام معظم رهبری مغایر بند ۱ اصل ۱۱۰ قانون اساسی شناخته شد و نیز « سیاستهای بارانه ای » در ماده (۱۰) و بند (ط) ماده (۱۶) باید مقید به « با رعایت سیاستهای کلی نظام » گردد و عدم ذکر آن همان ایراد مذکور را دارد.
- ۷_ در ماده (۱۱) مصوبه حکم به تشکیل وزارت رفاه و تأمین اجتماعی شده است و در ماده (۱۲) لایحه دولت مقرر داشته که یکی از وزارتخانه های موجود تا پایان برنامه سوم حذف گردد بنابراین

عدم تصویب ماده (۱۲) لایحه دولت مستلزم افزایش هزینه عمومی و مغایر اصل ۷۵ قانون اساسی شناخته شد.

۸- ماده (۱۳) با توجه به وظایف اجرایی که در ماده (۱۵) برای شورای موضوع آن تعیین شده است مغایر اصول ۱۳۷ و ۱۳۸ قانون اساسی می باشد. همچنین اعطای حق تصمیم گیری « حق تصویب و یا انتخاب » به شورای مذکور در جزء (۱) بند (الف) ماده (۱۷) و ذیل جزء (۲) آن مغایر اصول مذکور شناخته شد.

۹- تقیید به « معاون رئیس جمهور » در بند (ج) ماده (۱۴) مغایر اصل ۱۲۶ قانون اساسی است.
۱۰- عبارت « اهم اختیارات و مسؤولیتها » در ماده (۱۶) نشان می دهد که وزارت رفاه و تأمین اجتماعی دارای وظایف دیگری نیز هست، که در این مصوبه نیامده است لذا آن وظایف باید مشخص شود تا اظهار نظر گردد.

۱۱- در تبصره (۳) ماده (۱۲) نحوه و کیفیت و چگونگی ادغام نهادهای موضوع آن و انتقال اموال، دارائیه، مالکیت و امکانات و همچنین هزینه نمودن منابع ناشی از دارائیهها و مالکیتهای مذکور با توجه به فرمان مورخ ۱۳۸۱/۱۱/۸ مقام معظم رهبری به ریاست محترم جمهوری، خلاف موازین شرع و مغایر اصل ۵۷ قانون اساسی شناخته شد.

۱۲- در همه مواد و تبصره های مواد این مصوبه « از جمله تبصره (۲) ماده (۳) بندهای (د)، (ز) و (م) ماده (۴) و بندهای (الف)، (ب) و (ج) و اجزاء (۱) و (۲) بند (ز) ماده (۶) و بند (ب) ماده (۷) و بندهای (الف)، (و)، (ط) و (ی) ماده (۱۶)، ماده (۱۷) و تبصره (۲) بند (د) آن و ماده (۱۸) » که اختیارات ناشی از حکم ولایی ولی امر را از کمیته امداد امام خمینی (ره) بدون اذن معظم له سلب کرده است خلاف شرع و مغایر اصل ۵۷ قانون اساسی شناخته شد.

۱۳- در همه مواد و تبصره های مواد این مصوبه « از جمله جزء (۱) بند (ز) ماده (۶) و تبصره (۱) ماده (۱۱) و بند (ه) ماده (۱۵) و بند (الف) ماده (۱۷) و تبصره (۲) بند (د) ماده (۱۷) » که اختیارات ناشی از فرماندهی معظم کل قوا را از نیروهای مسلح بدون اذن معظم له سلب کرده است خلاف موازین شرع و مغایر بند ۴ اصل ۱۱۰ قانون اساسی شناخته شد.

سید رضا زواره ئی
قائم مقام دبیر شورای نگهبان